

ขอเสนอ นิทาน.คติ.สอนใจ

พายุ พิช

► ขอย้อนกลับไปเป็นอดีตกาลที่ผ่านมา มีกระท่อมหลังหนึ่งตั้งอยู่โดดเดี่ยว
ห่างไกลจากหมู่บ้านพอประมาณ เจ้าของกระท่อมเป็นหญิงหม้าย เธออาศัยอยู่กับลูก-
ชายคนโตของเธอซึ่งมีความซื่อสัตย์ของนางได้ตายชกไปตั้งแต่ลูกชายเธอได้สองขวบ...

จนกระทั่งบัดนี้ ลูกชายของนาง
เป็นหนุ่มเต็มตัวแล้ว เขาเป็นหนุ่ม
ที่มีรูปร่างสง่างามสมชายชาติ

แม่ของเขาเรียกว่า "พายุ" เพราะในเวลาที่เขา
เกิดนั้น พายุได้พัดมาอย่างหนัก ตั้งแต่นั้น
เป็นต้นมา แม่ของพายุจึงกลัวฟ้าฝน ฟ้าผ่า
ด้วยเกรงว่า ฟ้าฝนจะมากพายุลูกของเธอไป

ทั้งสองแม่ลูกมีอาชีพตัดฟืนขาย เมื่อตัด
ได้มากก็จะขายไปขายในเมือง ฉะนั้นทุก
ครั้งที่พายุไปตัดฟืนหรือไปขายฟืน

ถ้าเกิดฝนฟ้าคะนอง เขาจะต้องรีบกลับมาบ้าน
ตามแม่ ฝ่ายแม่ของเขา ก็จะเรียกหาเขาไม่ขาดปาก
เหตุดังนั้น เป็นอย่างนี้ตลอดมา

พายุลูกแม่!
ลูกชายที่หน่อ!!